

עפ"א 63215/03/15 - יוסף אלקרם נגד עיריית רמלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 63215-03-15 אלקרם נ' עיריית רמלה

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
מעוררים יוסף אלקרם
נגד
משיבים עיריית רמלה

החלטה

לפניי בקשה דחופה למתן צו עיכוב ביצוע הריסה נשוא הערעור שביצעו לא עוכב, וזאת עד להחלטה בערעור עצמו.

בהחלטה נשוא הערעור צוין:

" לא יבצע הנאשם את הצו, תהיה הועדה רשאית לבצעו, במקום הנאשם ועל חשבוננו".

לאור סיור מוקדם של משטרת ישראל, והצהרת באת כח המשיבה בבית משפט קמא, כי אין נכונות לעכב ביצוע צו ההריסה, מסיקה באת כח המערער, כי יש באלה להעיד על היערכות למבצע הריסה בימים הקרובים.

אם יבוצע הצו, ימצא המערער במצב בלתי הפיך, " וכל מאמצי המערער, לפעול להכשרת הבניה, באמצעות מהלכים טכנוניים מקיפים לאחר כזרת דרך ארוכה - יושמו לאל" (כך בבקשה לעיכוב).

מכאן הבקשה שלפניי.

התבקשה תשובת המשיבה בכתב, וזו הגיעה לבית המשפט ביום 2.4.15.

העובדות הצריכות לעניין:

יחד עם הבקשה לעיכוב ביצוע הוגשה הודעת ערעור לפי סעיף 250 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), במסגרתה התבקש בית המשפט להתערב בהחלטת בית משפט קמא מיום 26.3.15, כב' השופטת גלט, בית משפט השלום רמלה (להלן: "ההחלטה"), אשר דחתה הבקשה להארכת מועד לביצוע צו ההריסה לפי סעיף 207 לחוק שהגיש המערער לבית משפט קמא ביום 9.3.15.

עמוד 1

ערכאת הערעור מתבקשת במסגרת הערעור: "להתחשב במצבו ונסיבותיו של המערער, להביא בחשבון את המהמורות הנצבות בדרכו ולאפשר לו להשלים, יחד עם שותפיו לדרך, את מה שהם מתמידים בו לאורך השנים ללא לאות, על אף כל המכשולים ולמרות שלא עלה בידם להביאו בינתיים לידי גמר מוצלח שלא באשםם כל זאת - מבלי שאיום בביצוע צו ההריסה יהיה תלוי מעל כתפו של המבקש כחרב דמוקלס, בכל רגע נתון על כן זקוק המערער לארכת זמן משמעותית לביצוע צו ההריסה, במיוחד בשים לב לכל הנסיבות הרלוונטיות ולקצב התקדמות מהלכי התכנון".

צו הריסה של המבנה נשוא הערעור ניתן במסגרת תיק עמ"ק 70524/02 בבית משפט ברמלה ביום 14.7.03.

ביום 24.2.08 דחה כב' השופט ימיני בבית משפט ברמלה בקשה להארכת מועד ביצוע צו ההריסה בגין הבנייה שבנה במקרקעין (נשוא הערעור), שעל פי תכנית המתאר לה/21/1000, ידועים כמרכז עסקים ודרך, בגוש 4342, חלק מחלקה 3, בשכונת גן חק"ל א מספר 3, במרחב התכנון של העיר רמלה. כב' השופט ימיני הורה לבצע צו ההריסה לאלתר (לאחר שקיבל המבקש בשעתו אורכה לביצוע עד ליום 14.12.07).

על החלטת כב' השופט ימיני הוגש ערעור, 9428-02-18, שנשמע בפני כב' השופט כספי, בית משפט מחוזי מרכז, אשר נדחה ביום 15.5.08. יחד עם דחיית הערעור הורתה ערכאת הערעור כמעשה של חסד, כי על המבקש להרוס את הבנייה לא יאוחר מיום 15.7.08.

המבנה נשוא הערעור כאמור, עומד על תילו עד לכתיבת שורות אלה.

לגופו של עניין:

1. עיכוב ביצוע צו הריסה יינתן מקום שקיים סיכוי למעלה מממשי לקבלת היתר, ההיתר עצמו הינו בהישג יד, ובתוך חודש עד מספר חודשים בודדים יקבל המבקש ההיתר המיוחל.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי תופעה זו של הנצחת בנייה בלתי חוקית, או שימוש חורג, או הפעלת עסקים ללא רישוי לאורך זמן, בדרך של קבלת הארכת מועדים לביצועם של צווים שיפוטניים, מערער את בסיס קיומם של מוסדות התכנון והבנייה ועצם שלטון החוק. ראה לעניין זה ע"פ 6720/06 **דהרי ואח' נ' מדינת ישראל**, תק-על 2006(3) 2922; בג"צ 6309/06 **מושב הודיה אגודה שיתופית חקלאית להתיישבות ואח' נ' מנהל מקרקעי ישראל ואח' תק-על 2006(3) 3751**; רע"ם 10789/06 **פתחי זיידאן נ' הוועדה המחוזית לתכנון ובניה חיפה תק-על 2007(1) 275**.

לא מצאתי להוסיף פסיקה נוספת על הפסיקה הענפה הקיימת בנושא זה, אך אציין, כי כחוט השני בכל פסקי הדין הדנים בעניין הארכת מועד/עיכוב ביצוע צו הריסה, הבהיר בית המשפט העליון שאין לאפשר תופעה לפיה ההליכים השיפוטניים השונים משמשים לעיכוב ביצועם של צווים שיפוטניים ומנציחים בפועל את עבירת הבנייה בשטח.

2. במסגרת בקשה לעיכוב ביצוע ישקול בית המשפט בין היתר סיכויי ערעור.

לאחר עיון מעמיק בהודעת הערעור במסגרתו מתבקש בית המשפט ליתן ארכה שאינה תחומה כלל בזמן תוך אי הצגת סיכוי ממשי לקבלת היתר לבניה נשוא הערעור בתוך חודש עד 4 חודשים.

נהפוך הוא, לאחרונה, במרץ 2015, דחתה הוועדה המקומית בקשת המבקש לשינוי תב"ע לה/1000/21/א מהנימוקים:

1." התכנית אינה בסמכות מקומית מאחר והיא תכנית לתכנון דרך חדשה וכן למעשה התכנית משנה ייעוד ממרכז עסקים למגורים במסווה של תכנית לדרך - שינוי שאינו בסמכות הוועדה המקומית.

2. מבחינה תכנונית לא יהיה ראוי לאשר מגורים בלבד אזור שמתפקד כמסחר ותעסוקה (וייעודו בתכנית לה/1000/21/א אזור מרכז עסקים).

3. הסטת הרחוב מהווה הסטה של קו הרחוב ברשת הקיימת, המתוכננת כרשת מאוד מסודרת.

4. מדובר בהכשרה של עבירת בנייה שאין טעם מיוחד לאשר אותה."

מהחלטה זו, נראה כי אין כל סיכוי, לא בעתיד הקרוב, ולא בעתיד הרחוק, להכשיר הבנייה נשוא הערעור, מכאן שאין מקום כלל לעיכוב ביצוע.

זאת ועוד, קיומו של צו הריסה מאז יום 14.7.03, קרי, למעלה מעשור, כשהמבקש בנה את ביתו ללא היתר תוך קביעת עובדה בשטח ובמקרקעין הידועים כמרכז עסקים על פי התכנית לה/1000/21/א, תוך שעד היום הוגשו בקשות לבית משפט קמא שנדחו בערכאות הערעור. יש לומר כי סיכויי הערעור נמוכים, אם בכלל.

3. נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי לנכון לעכב הריסת הבנייה הבלתי חוקית, אני דוחה הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ה, 15 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.